

ste zaai-
voor het
d?
tot einde
en grond
ebouwde
vordt het
orden de
en grond
hts twee
en.
gronden.
zij groo-
lage lan-
omdat er
hten, zal
lente en
envelden
de, afval
en chimi-
n zuiver
den was-
tgevend.
soort en
1000 wis-
deld aan
erekend,
nu nog
oveel op
oeden?
nten per
e van 30
den wor-
van No-
nooit als
oon kort
en staan
ten. Om
n (pellen)
ijd in het
r hoogte.
n of ver-
nds door
eld goede
men zich
erren af-
en gedu-
en beko-
struiken
l bemest.
van ras-
oote op-
et belang
ruik ma-
gronden,
bosch te
ng
HOOL
katholieke
der stich-
ol.
onderwijs
de opoffe-
de katho-
ed.
tot heel de
en, dat wij
d te lezen.
katholieke
iet is als in
aar is voor
partij geen
egenaamd
katholieke
de staats-
geen goed

De priesterpartij, die t'akkoord is met de groote rijken om de werkmenschen te pluimen, zegt tegen de rijken :
« Houdt gij de werkmenschen arm, »
« Ik zal ze dom houden. »
Geeft mij macht in 't land voor den dienst die ik u bewijs en alles zal rustig blijven. Ziedaar de waarheid.
Deze slechte manier van doen is zeer voordeelig aan priesters en rijke menschen, maar zij sleept het land naar den ondergang.

Wil gij een bewijs?
Spanje, Portugal en andere landen, waar de regeering en het onderwijs jaren en jaren in handen der katholieken waren, vervallen diep, terwijl de noorderlanden van Europa : Duitschland, Engeland, Denemarken, waar de katholieken hoegenaamd niets in het bestuur van het onderwijs te zien hebben, faan 't hoofd der nijverheid s'aan.

Zeggen de katholieken niet dat onze Vlaamsche boeren met hunne hongerlooien tevreden zijn omdat zij zoo fanatiek gelooven, en worden de landen met kleine loonen en onwetende werklieden niet geklopt door de landen met hooge loonen en goed onderwezen werkvolk?

De opofferingen der katholieken
Wilt gij de katholieken gelooven, uit zuivere liefde voor het volk geven zij jaarlijks millioenen uit voor zijn onderwijs.

Als hij zooveel liefde voor 't volk hebben, waarom worden dan in de katholieke deelen van ons land de kleinste loonen betaald?

De katholieken geven veel uit voor vrije scholen, omdat zij daar de werklieden kneeden naar hunne hand en naar hunne belangen, en met hunne scholen dienen zij de werkende klasse niet, maar zij maken er gedweeë loonslaven van.

Hunne liefde voor 's volks onderwijs

Met cijfers gaan wij bewijzen dat het al leugen is wat de katholieken van hunne liefde voor het volksonderwijs zeggen.

Men weet dat in 1884 de katholieken meester van de regeering werden.

De regeering gaf uit voor ONDERWIJS

	1880	1892
Volksonderwijs . . .	13,221,446	10,512,855
Middelbaar onderwijs . . .	2,136,486	3,816,282
Hooger onderwijs . . .	1,372,676	1,913,614

	1880	1892
Leger	47,447,606	51,408,240
Gendarmen	3,423,742	4,244,701

In 1892 hebben de fameuze katholieken voor het volksonderwijs, dat zij zoo lief hebben, bijna 3 millioen min uitgegeven als de liberalen in 1880, terwijl zij meer uitgaven aan het onderwijs van de zoons der burgers en millionairs, en verscheidene millioenen meer voor leger en gendarmerie. Min scholen, meer kazernen; min onderwijs, meer gendarmen; min boeken, meer geweren, ziedaar hoe de katholieken hebben geregeerd.

Groot getal ongeleerden

Dit getal is overgroot. Meer dan 400 duizend kinderen gaan op dit oogenblik in ons land nooit ter school.

Ziehier de cijfers genomen uit het statistiekboek van het Gouvernement (jaar 1894). Er waren in 1893 in België :

Kinderen van 3 tot 13 jaar :	1,163,707
» » 4 » 14 » :	1,305,477
» » 3 tot 14 » :	1,432,251

Er gingen in dit jaar op bewaar-, dag- en betalende scholen, zoo van de stad, de gemeenten als van de katholieken, te samen 949,350 kinderen.

Zoodat er, als men de kinderen neemt van 3 tot 14 jaar, die naar bewaar- en lagere scholen kunnen gaan, meer dan 400 duizend kinderen zonder onderwijs zijn.

En deze rijke partij, die millioenen en millioenen bezit, die sinds 1830 minstens 45 jaren meester was van de regeering, durft over haar onderwijs en over hare liefde tot het onderwijs pochen, na de misdaad tegen het volk te hebben gepleegd, van bijna een half miljoen volkskinderen zonder onderwijs te laten.

Schande! Eeuwige schande over haar! Komt overigens hare onmeedoogende schoolstrijd dit alles niet bevestigen?

In 1878 werden de liberalen gekozen en de schoolstrijd begon, nijdig, onmeedoogend. De onderwijzers werden in den ban geslagen, tot zelfs de koning beleedigd door die felle patriotten en scholen gesloten bij honderden.

In 1895 waren er 228 bewaarscholen, 877 gemeentescholen en 1079 adultenscholen gesloten met 44,987 leerlingen; 1047 onderwijzers werden afgesteld en kregen een

wach'geld; 1500 anderen werden op straat gezet zonder wachtgeld.

Het loon van 3316 andere onderwijzers en onderwijzeressen, die in bediening bleven, werd vermindert van 959 duizend 220 frank, of gemiddeld van 289 fr. per hoofd.

Terwijl de onderwijzers en onderwijzeressen uit de school gejaagd werden, stelden de priesters in hunne plaats broekens, nonnekens, niet gediplomeerde van alle slach als leeraars der kinderen aan. In November 1885 waren er alzo 1537 scholen ontstaan. Men stelde de schoolzalen, waaruit de onderwijzers en onderwijzeressen verjaagd waren, te hunner beschikking, schonk hun meubels en schoolgerief en eene toelage van 2 millioen 125 duizend frank.

Dat alles deden de klerikalen in België om hunnen haat tegen een goed onderwijs bot te vieren. En nochtans België heeft behoefte aan goede scholen, want eene officieele statistiek luidt als volgt :

In 1892 waren er in België nog 148 lotelingen op 1000 die noch lezen noch schrijven konden.

Dus in België 148, in Frankrijk 87, in Holland 65, in Zwitserland 48, in Denemarken 5, in Duitschland 3 en in Zweden 1 op 1000.

In 1890 waren er in België, na aftrek van de kinderen van 8 jaar, 75 op 100 menschen die lezen en schrijven konden.

In West-Vlaanderen valt dit getal op 55 ten honderd en in Oost-Vlaanderen op 54 ten 100. En 't zijn juist deze twee provinciën waar men het meest scholen afgeschafte en het onderwijs gansch verwoest heeft.

Werklieden !

De katholieken regeeren; de schoolstrijd is geëindigd omdat zij uit de staatskas jaarlijks millioenen trekken tot het betalen van hun verstompnd onderwijs.

Het liberalisme heeft met den ouden vijand den vrede geteekend op het stadhuis te Gent en elders, in verscheidene provincieraden en in vele kiezingen.

De bloedvijanden zijn verzoend en keeren zich tegen de werkende klasse van stad en buiten.

De beide burgerpartijen bewijzen daar door dat zij het volk belogen en bedrogen hebben.

Door hunne slechte handelingen tegenover de werkende klasse, toonen de katholieken dat zij niets van hunnen godsdienst gelooven, gelijk de liberalen bewijzen dat hun geschreeuw van : « weg met de papen » altijd leugen was door hunne verbroedering met hen.

En dit alles omdat de werkende klasse van stad en veld, in afzonderlijke partij ingericht, zelve voor hare eigene verlossing strijdt.

Christelijke werklieden !

De rijke katholieken willen u, onder wendens van godsdienst, van uwe medewerklieden afscheuren en middelerwijl zijn zij met de franc maçons vereenigd in banken, fabrieken en mijnen, waar zij u en ons het vel afdoen.

Sluit u aan bij de socialististen.

Liberales werklieden !

De rijke liberalen willen u, onder wendens van vrijheid, van uwe medewerklieden afscheuren en middelerwijl zijn zij met de rijke papen vereenigd in banken, fabrieken en mijnen, waar zij u en ons het vel afdoen.

Sluit u aan bij de socialististen.

Onverschillige werklieden !

De vijanden des volks rusten nooit om u onder bedwang te houden. Op, ten strijd! Op! Sluit u aan bij de socialististen.

Werklieden ! Burgers !

Gij, die het met den vooruitgang goed meent, sluit U aan bij de socialististen, die alleen den grooten, schoonen strijd voeren voor de hoogste verstandelijke ontwikkeling en den meest mogelijken welstand voor alle werkers, de rijkste bron van maatschappelijke vrede en hogere beschaving !

Samenstelling der Provincieraden.

Wij laten hieronder de samenstellingen volgen der verschillende provincieraden :

Onze partij heeft te Luik 1 en te Henegauwen 3 zetels verloren. Integendeel hebben wij er 3 gewonnen in Brabant.

In deze kiezing is alweer duidelijk gebleken hoe het meervoudig stem-

recht de werklieden komt overheerschen en het hem komt bemoeilijken om in die raden vertegenwoordigers te hebben.

Daarbij trekt de reaktie zich meer en meer samen tegen de georganiseerde werklieden. Hoe meer dit zich veropenbaart, hoe ernstiger de werklieden zich moeten vereenigen, hoe verstandelijker hunne werkingen moeten zijn.

Vóór de kiezing was de toestand als volgt :

Provinciën	Kathol.	Liberal.	Social
Brabant	48	41	2
Antwerpen	48	25	0
West-Vlaanderen	73	3	0
Oost-Vlaanderen	78	15	0
Henegauwen	26	41	22
Luik	16	30	37
Limburg	44	0	0
Luxemburg	30	14	0
Namen	49	13	0
	412	182	61

Vandaag is hij als volgt :

Brabant	44	42	5
Antwerpen	49	24	0
West-Vlaanderen	73	3	0
Oost-Vlaanderen	78	15	0
Henegauwen	26	44	19
Luik	20	27	36
Limburg	44	0	0
Luxemburg	33	11	0
Namen	54	8	0
	421	174	60

De beschaving (?) in den Congo

De *Daily Chronicle* en de *Daily News*, twee gewichte engelsche bladen, doen schrikelijke onthullingen omtrent de wijze waarop onze belgische beschavers in den Congo huis houden. De onthuller is een gewezen bediende van den Congostaat, M. Parminter. Wij geven hem het woord.

« Alhoewel ik persoonlijk geen oog getuige was van al de wredeheden die men den Congostaat verwijt, toch moet ik, trots de logenstraffingen uit den Congo en uit Brussel, erkennen dat de beschuldigingen in hun geheel maar al te waar zijn. Sedert 1884 verslecht de toestand der inboorlingen voortdurend. De reden daarvan is eenvoudig. Vooreerst hebben een groot aantal officieren geene de minste ondervinding en in de algemeene kwartieren is men in de onmogelijkheid hunne daden na te gaan en te beteugelen.

« Het grootste aantal officieren komen uit eene belgische stad; zij bevinden zich in eens in een zonderling, gevaarlijk, ongezond en bederfelijk midden, bekleed met eene onbepaalde volmacht: is het dan te verwonderen dat zij 'thoofd verliezen en alle middelen gebruiken om eene spoedige bevordering te bekomen en aan fortuin te geraken, ten einde zoo rap mogelijk naar Europa terug te keeren.

« Nemen wij nu bijvoorbeeld de martelingen die men de inboorlingen doet onderstaan, door het afsnijden der ooren en der handen.

« Zekeren dag dineerde ik met den luitenant Blocteur, toen — het was reeds laat — de inlandsche soldaten terug keerden die 's morgens met eene zending gelast waren door den luitenant. Welnu, de serjeant die de troepen aanvoerde droeg triomfakelijk verscheidene ooren, aaneengeregen, en hij bracht een zestal gevangene mede.

« Geen enkele blanke officier had deze soldaten vergezeld en de zwarten waren geheel fier over hunne heldendaden. Soms gebeuren deze feiten wel in de aanwezigheid der belgische officieren, maar meestal in hunne af-

wezigheid. Zij dineeren of dejeuneeren aan boord hunner booten, terwijl de soldaten tot hunne groote vreugde in den omtrek plunderen, verwoesten en vermoorden.

« Een belgische agent der statie van Tringhi vertelde mij dat de luitenant De Keyser aan het dejeuneeren was terwijl zijne mannen zich links en rechts verspreidden. Een oude negerchef kwam den belgischen agent vinden en toonde hem het verminkte lijk zijner dochter. De voeten waren met bijlslagen afgehonwen omdat de soldaten de koperen banden wilden bemachtigen die zij aan de beenen droeg en die slechts eenige centen waard waren.

« Ik zelf heb later het lijk van het jong meisje gezien en ook deze ijselijke verminking.

« Een sergeant die naar Coquilhatville terugkeerde, zegde mij dat hij van een dorp kwam waar de bewoners weigerden hunne caoutchoubelasting te betalen. Hij had ze daarom gestraft en ten bewijze daarvan toonde hij mij eene halve dozijn negerhanden die hij in eene valies droeg.

« Een der schriklijkste voorbeelden van wredeheden die ik ken, gebeurde in het distrikt Ouelli. Een belgische luitenant was met een vijftigtal soldaten gelast een hoofdman der negers aan te houden, die zich, ik weet niet aan welke misdaad tegenover de regeering had plichtig gemaakt.

« Het dorp scheen ledig te zijn. Ten slotte vond men toch twee vrouwen, eene moeder met hare dochter. De officier ondervroeg haar en zij antwoordden dat zij niet wisten of niet wilden zeggen, waar hun hoofdman verborgen was.

« De officier beval haar te binden, men wierp ze te gronde en zij ontvingen vijftig slagen van de *chicotte*. Opnieuw ondervraagd, weigerden zij te antwoorden en dan ging de marteling voort. Elke vrouw ontving meer dan 200 slagen van de lederen pees.

« Ten slotte bevoel de belgische officier dat men ze de borsten zou afsnijden om ze dan ter plaats te laten sterven.

« Ik ben gelukkig hier te verklaren dat twee belgische officieren, later de gastvrijheid weigerden aan dien luitenant, zeggende dat zij geene plaats hadden voor moordenaars. Deze twee officieren waren de heeren Morison en Longtain.

Mr. Parminter besluit met te zeggen dat de officieren 25 en zelfs 56 per honderd ontvangen als commissiegeld op den ivoor en den caoutchouc die zij bemachtigen. De Congestaat verkoopt ook geweren en poer aan de inboorlingen, in verwisseling van ivoor en caoutchouc.

Geen twijfel zegt M. Parminter of Stokes is vermoord geworden omdat hij een geduchte concurrent was van den Congostaat in den ivoorhandel.

De belgische burgerpers heeft natuurlijk getracht den Congostaat wit te wasschen en met dit doel heeft men den majoor Liebbechts, staatssecretaris van den Congo, ondervraagd.

De verklaring van M. Liebbechts zijn zelfs geen slecht pleidooi; zij zijn eene beschuldiging te meer tegen den Congostaat.

Ziehier inderdaad deze verklaringen :

« M. Parminter is een gewezen bediende van den Congostaat, wiens dienst hij een tiental jaren geleden